

ΑΒΔΙΟΎΥ

1

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 1

ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΑΒΔΙΟΥ. Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός για τον Εδώμ: Ακούσαμε αγγελία από τον Κύριο, και μηνυτής στάλθηκε στα έθνη: Σηκωθείτε, κι ας σηκωθούμε εναντίον του για πόλεμο.

² Δες, σε έκανε μικρόν ανάμεσα στα έθνη· είσαι υπερβολικά καταφρονημένος.

³ Η υπερηφάνεια της καρδιάς σου σε απάτησε, εσένα που κατοικείς στα κοιλώματα των γκρεμών, του οποίου η κατοικία είναι ψηλή· που στην καρδιά σου λες: Ποιος θα με κατεβάσει στη γη;

⁴ Αν σταθείς μετέωρος σαν τον αετό, και αν βάλεις τη φωλιά σου ανάμεσα στα αστέρια, και από εκεί θα σε κατεβάσω, λέει ο Κύριος.

⁵ Αν έρχονταν σε σένα κλέφτες, αν μέσα στη νύχτα ληστές, (πώς εξαλείφθηκες!) δεν θα άρπαζαν για τον εαυτό τους αυτό που τους αρκούσε; Αν έρχονταν σε σένα τρυγητές, δεν θα άφηναν απομαζώματα;

⁶ Πώς εξερευνήθηκε ο Ησαύ! Αποκαλύφθηκαν οι κρυψώνες του!

⁷ Όλοι οι άνδρες τής συμμαχίας σου σε συνόδευσαν μέχρι το όριό σου· οι άνθρωποι, που ήσαν μαζί σου με ειρήνη, σε απάτησαν, και υπερίσχυσαν εναντίον σου· αυτοί που έτρωγαν το ψωμί σου, έβαλαν ενέδρες από κάτω σου· δεν υπάρχει σ' αυτόν σύνεση.

⁸ Κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος, δεν θα απολέσω και τους σοφούς από τον Εδώμ, και τη σύνεση από το βουνό του Ησαύ;

⁹ Και οι μαχητές σου, Θαιμάν, θα φοβηθούν, για να αποκοπεί με σφαγή κάθε άνθρωπος από το βουνό τού Ησαύ.

¹⁰ Για την αδικία, εκείνη προς τον αδελφό σου Ιακώβ, θα σε σκεπάσει ντροπή, και θα αποκοπείς για πάντα.

¹¹ Κατά την ημέρα, κατά την οποία στεκόσουν απέναντι, κατά την ημέρα, κατά την οποία οι αλλογενείς έφεραν τον στρατό του σε αιχμαλωσία, και οι ξένοι μπήκαν στις πύλες του, και έρριξαν κλήρους για την Ιερουσαλήμ, ήσουν κι εσύ σαν ένας απ' αυτούς.

¹² Δεν έπρεπε, όμως, να επιβλέπεις στην ημέρα τού αδελφού σου, στην ημέρα τής αποξένωσής του· ούτε να χαίρεσαι ενάντια στους γιους τού Ιούδα, κατά την ημέρα τού αφανισμού τους· ούτε να κομπάζεις κατά την ημέρα τής θλίψης τους.

¹³ Δεν έπρεπε να μπεις μέσα στην πύλη τού λαού μου κατά την ημέρα τής συμφοράς τους· ούτε κι εσύ να θωρείς τη θλίψη τους κατά την ημέρα τής συμφοράς τους· ούτε να βάλεις χέρι επάνω στην περιουσία τους κατά την ημέρα τής συμφοράς τους·

¹⁴ ούτε έπρεπε να σταθείς επάνω στις διεξόδους, για να αποκλείεις εκείνους που, από τον λαό, διασώζονταν· ούτε να παραδώσεις τους υπόλοιπους απ' αυτόν κατά την ημέρα τής θλίψης τους·

15 επειδή, η ημέρα τού Κυρίου είναι κοντά, ενάντια σε όλα τα έθνη· όπως έκανες, θα γίνει σε σένα· η ανταπόδοσή σου θα στραφεί επάνω στο κεφάλι σου.

16 Επειδή, όπως εσείς ήπιατε επάνω στο άγιο βουνό μου, έτσι θα πίνουν για πάντα τα έθνη· ναι, θα πίνουν, και θα ρουφάνε, και θα είναι σαν εκείνους που δεν υπάρχουν.

17 Επάνω στο βουνό Σιών, όμως, θα είναι σωτηρία, και θα είναι άγιο· και ο οίκος Ιακώβ θα κληρονομήσει ολοκληρωτικά τις κληρονομίες τους ·

18 και ο οίκος Ιακώβ θα είναι φωτιά, και ο οίκος Ιωσήφ φλόγα, ενώ ο οίκος Ησαύ σαν καλάμι· και θα ανάψουν εναντίον τους, και θα τους καταφάνε· και δεν θα υπάρχει υπόλοιπο του οίκου Ησαύ· επειδή, μίλησε ο Κύριος.

19 Και εκείνοι τής μεσημβρινής περιοχής θα κληρονομήσουν ολοκληρωτικά το βουνό τού Ησαύ, και εκείνοι τής πεδινής περιοχής, του Φιλισταίους· και θα κληρονομήσουν ολοκληρωτικά τα χωράφια τού Εφραΐμ, και τα χωράφια τής Σαμάρειας· και ο Βενιαμίν, τη Γαλαάδ.

20 Κι αυτός ο στρατός των γιων Ισραήλ, που αιχμαλωτίστηκε, εκείνη τη γη των Χαναναίων μέχρι τα Σαρεπτά. Κι αυτοί τής Ιερουσαλήμ, που αιχμαλωτίστηκαν, που είναι στη Σεφαράδ, θα κληρονομήσουν ολοκληρωτικά τις πόλεις τού νότου·

21 και στο βουνό Σιών θα ανέβουν σωτήρες, για να κρίνουν το βουνό Ησαύ· και η βασιλεία θα είναι του Κυρίου.

For other languages please go to **www.wordproject.org**